

De familie Bale en... de gestresste huisman

Komisch blijspel in vier bedrijven

door

PETER LEENDERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE FAMILIE BALE EN... DE GESTRESSTE HUISMAN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER LEENDERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

MOEDER BALE - pittig carrière vrouwtje

VADER BALE - sympathieke veertiger

DIANA BALE - milieuactiviste, zeer soft

PETRA BALE - vlotte, zéér brutale meid

OMA - moderne grijze golfster

JOURNALISTE - typische V.V.D. look

VAN ZWALMEN - "vaderlijke" directeur, op leeftijd

DUBBELROL:

DREKKY DREKKENSTEIN - therapeut voor dames met een poetscomplex

ALFRED ALLESREINIGER - therapeut voor ontspoorde en te geëmancipeerde huisvrouwen

DECOR:

Gemiddelde huiskamer met links en rechts een deur.

EERSTE BEDRIJF

Zeer rommelige huiskamer, op de eettafel liggen wat half uitgegeten bakken van de Chinees, inclusief vuile borden en bestek.

DIANE (*zit aan de telefoon: met wat foto's in haar hand*): Sorry Har, maar die foto's kunnen echt niet hoor. (*luistert*) Hoezo? Neem nou die foto van de fractievoorzitster van "Groen-Links", als ze een supermarkt uitkomt met een paar plastic flessen melk. Dat kan toch niet? (*luistert*) Natuurlijk hoort zij die niet te kopen. Maar zoiets kan je toch niet gaan publiceren, dat is veel te anarchistisch voor onze milieu-groep. (*luistert*) Nee Har, we moeten het blijven zoeken in discussies en dialogen met overheden, en instanties. (*luistert*) Wat? "Praatjes vullen geen gaatjes in de ozon laag?" Hè hè, flauw hoor. Luister Har met dit soort acties kom je nergens

PETRA (*stormt opgewonden de kamer binnen met een heel klein verkleurd truitje in haar hand*): Moet je nou toch eens kijken!

DIANE (*kijkt verstoord op*): Wat is er?

PETRA: Wat is er! .... Kijk nou eens!

DIANE: Ik zie alleen maar een baby-truitje.

PETRA: 'n Baby-truitje!!! Dit was m'n nieuwe O'Deil trui van honderd vijf en twintig piek! Die heeft pa met z'n eikelige hoofd gewassen op negentig graden!

DIANE: Is dat alles? Wat een kabaal zeg! Ik zit trouwens aan de telefoon! (*gaat verder*) Hallo Har, ben je er nog? (*luistert*) Wat? Met mij kom je geen moer verder? Wat is dat nou? We kunnen er toch over praten Hallo Har .... ben je er nog.... Har!... Har! .... Hij heeft opgehangen!...

PETRA: Vind je het gek! Jij met je oeverloze gezwam! Kijk liever naar de dingen die hier gebeuren!

DIANE: Hoezo?

PETRA: Oh! Jij hebt ook een plaat voor je kop zeg! Is het je dan niet opgevallen dat sinds pa het huishouden heeft overgenomen, het hier een grote vetzooi is.

DIANE: Nou, 'n vetzooi is wel een groot woord, ik geef toe dat het niet zo gestroomlijnd verloopt als bij mams, maar het is ook allemaal nieuw voor paps moet je maar denken.... Dat komt wel. Ik snap trouwens niet waar je je druk overmaakt. Ik vind het nogal meevallen.

PETRA (*loopt naar Diane toe*): Dus jij vindt het wel meevallen!

DIANE: Ja.... ik wel. (*Petra bukt en pakt het hoofd van Diane en draait het richting eethoek*) Au! Wat doe je nou!

PETRA: Dus jij vindt die stinkende half uitgegevreten bakken van de Chinees 'en de vuile borden van gisteren nog op de tafel wel meevallen?

DIANE: Au! Je doet me pijn! (*Petra laat haar los*) Nee ik vind het een pure schande!

PETRA: Hé hé, daar hebben we elkaar.

DIANE: Ik bedoel dat ik het een schande vind dat de Chinees gebruik maakt van die milieu-verpestende p.v.c. bakjes, dáár maak ik me wel druk over.... en dat is veel erger dan het feit dat paps de tafel nog niet opgeruimd heeft.

PETRA (*pakt half uitgegeten eetbak van de tafel en houdt het boven het hoofd van Diane. Imiteert Diane' s stem*): Deze p.v.c. bakjes zijn dan wel milieu-verpestend, maar de inhoud is heel goed voor je haar, daar krijg je krullen van.

Op het moment dat ze de inhoud leeg wil schudden op het hoofd van Diane, komt moeder op met een diplomaten koffertje.

MOEDER (*tot Petra*): Ben jij nou helemaal gek geworden! Hou op daarmee! (*grist bak uit haar handen en zet het op de tafel. Kijkt om zich heen.*) Wat is het hier een puinhoop! Waar is papa?

DIANE (*zucht*): Die is weer met z'n boekhoudsysteem op pad mams.

MOEDER: Nou ja! Dit wordt toch te gek! Hij weet dat ik zo naar een vergadering moet! We hadden duidelijk afgesproken dat het eten op tafel zou staan als ik thuis kwam! Zou je hem niet! (*wijst op tafel*) Moet je kijken! Hij is nog te beroerd om de tafel op te ruimen. Nee, meneer moet zo nodig met z'n boekhoudsysteem lopen leuren....

DIANE: Paps wil dat nou eenmaal graag verkopen. Het is tenslotte zijn levenswerk.

MOEDER: Z'n levenswerk! Hij raakt het aan de straatstenen nog niet kwijt. Het wordt tijd dat hij eens ophoudt met dat dagdromen....

PETRA: Mijn idee! (*laat moeder haar truitje zien*) Moet je kijken ma? Dat heeft pa in de kookwas gedaan!... Honderd vijf en twintig piek naar de knoppen!

MOEDER (*pakt het truitje*): Wat zonde! Ik zal zorgen dat je vader jou dat geld geeft, is-tie nou helemaal gek geworden! Maar denk erom ik ga wel mee naar de stad om een nieuwe te kopen, deze trui stond je veel te ordinair.

DIANE: Dat vond ik ook mams, ze leek wel een meisje van de straat.

PETRA: Waar bemoei jij je mee! Stomme milieu freak dat je bent, soft konijn, zweverige "tut hola", ontzettende....

MOEDER (*onderbreekt*): Ja, zo kan het wel weer! Dat gekift van jullie, ik word er niet goed van! (*kijkt op haar horloge*) Weet je wat we doen? Ik ga me gauw omkleden. We eten met z'n drietjes wat in de stad. Ik breng jullie thuis, en rij door naar m'n vergadering.

DIANE: Dat is een goed idee mams, want paps zal wel weer iets van de Chinees meenemen. En dat kan ik echt niet meer verdragen.

PETRA: Nee ik ook niet vooral als je het vier keer in de week krijgt. Laat die ouwe het maar in z'n haar smeren.

MOEDER: Ik ga gauw, zorgen jullie dat je klaar staat? (*loopt naar de rechterdeur*)

DIANE: O jee mams! Ik heb vanavond een vergadering over de vervuiling van de Waddenzee, kan je mij daar afzetten? Het is bij Lia.

PETRA: Zet je mij dan even bij Karin af? Ik zou vanavond huiswerk bij haar gaan maken.

MOEDER (*zucht*): Ja hoor, ik zal wel weer voor taxichauffeur spelen. (*gaat door rechterdeur*)

DIANE (*loopt haar achterna*): Ik ga m'n stukken pakken.

PETRA: Neem mijn schooltas gelijk mee!

MOEDER (*vanachter de coulissen*): Petra! Ruim die Chinese rommel even op!

PETRA (*stapelt met een vies gezicht de bakken in elkaar en brengt ze naar de keuken*): Gadverdamme! Dat spul is aan het rotten!

MOEDER (*komt met wasmand de kamer binnen gestormd Diane komt met stukken en schooltas achter haar aan*): Moet je nou toch eens kijken, wat die kneus heeft aangericht! (*houdt een vale verkleurde blouse omhoog*) Heeft hij m'n nieuwe directie-blouse met de kookwas gewassen! Ik vermoord hem! (*pakt een nieuw kledingstuk*) Moet je kijken! Dit was m'n nieuwe rok! Wat moet ik nou aan vanavond?! Ik draai 'm z'n nek om. Ik kom net op de zolder, en daar ligt me toch een partij strijkgoed.

DIANE: Hè mams, maak je toch niet zo druk.

MOEDER (*haalt een klein wollen truitje uit de mand*): Dit is anders van jou.

DIANE (*jammert*): Mijn schapenwollen trui!

PETRA (*komt op*): Hebben jullie gezien hoe de keuken er uitziet? Een grote vette vieze vuile kliederzooi....

MOEDER (*houdt blouse omhoog*): Heb je dit gezien? Mijn nieuwe directie-blouse!

PETRA: Ach, maak je toch niet zo druk over die blouse, die stond je toch veel te ordinair.

MOEDER (*rommelt verder in de wasmand en houdt een stukje ondergoed omhoog*): Kijk nou eens!

PETRA: Ach, Ma's nieuwe directie-onderbroek! (*kijkt nog eens*) Verrek!
Dat is de mijne! (*rommelt ook in wasmand. Tot Diane*) En deze zijn van jou.....

MOEDER: Wat zien die broekjes er toch raar uit!

PETRA: Geen wonder, hij heeft de dweil meegewassen! (*houdt het omhoog*) Zou je hem niet!

DIANE: Ik vind dat we paps hier toch over moeten aanspreken, hoe frustrerend het ook voor hem is.

MOEDER (*pakt weer een verkleurd kledingstuk uit de mand*):
Aanspreken! Ik doe hem wat aan!

VADER (*komt enthousiast op door de linkerdeur met tasje van de Chinees en een diplomatenkoffertje*): Hallo, meisjes hier is papaatje weer. (*kust moeder op haar wang*) En wat heeft het mannetje meegebracht voor het kleine vrouwtje? Heel goed geraden een portie Ko Loe Yoek, waar zijn kleine poppetje zo gek op is. En voor Diaantje een portie vegetarische Tjap Tjoy, en voor Petraatje Babi Pagang. (*begint de tas op de tafel uit te pakken*) Pakken jullie gauw de borden? (*moeder wordt langzaam witheet, ze staat op en bekogelt vader met de kledingstukken uit de wasmand*) Mopje! Wat doe je nu?

MOEDER: Jij hebt de hele was naar de knoppen geholpen! Dit kan allemaal in de vuilniszak. Dit kost ons zeker duizend gulden, maar ik haal het wel van jouw bankrekening!

VADER: Maar m'n lieve suikerbolletje toch!

MOEDER: Noem me geen suikerbolletje, slijmerd! Je maakt er een grote puinhoop van! Boven op de slaapkamers liggen de vlokken onder het bed! Het beddegoed wordt niet meer verschoond, alles is even muf! Over de bergen strijkgoed maar niet te spreken. De keuken is een grote vettroep! Door de ramen kan je niet eens meer kijken, deze kamer is ook een zwijnenstal. Je bent te beroerd om te koken! Je denkt ons zeker weer met die Chinese troep af te schepen! Nou dan heb je het mooi mis, wij gaan in de stad eten!

VADER: Het was ook de bedoeling dat ik zou koken, maar ik moest plotseling weg.

MOEDER: Dat weet ik. Je hebt weer met je boekhoudsysteem lopen leuren!

VADER: Ik leur niet! Ik ben bij een bedrijf geweest wat erg geïnteresseerd is.

MOEDER: Ach hou toch op! Dat zeg je al tien jaar, je raakt het aan de straatstenen nog niet kwijt. Steek die energie liever in het huishouden!

VADER (*pakt diplomatenkoffer en haalt er een rapport uit*): Dit boekhoudsysteem is mijn levenswerk. En het zit prima in elkaar. Het

is efficiënt en kostenbesparend. Ik zal het aan de man brengen al is het 't laatste wat ik doe! Ik heb geen zin om alleen maar huisvrouw te spelen. Ik doe mijn best, en als het je niet bevalt dan doe je het maar zelf. *(legt het boekwerk op de tafel)*

MOEDER *(stuift woedend op)*: Nou moet jij eens goed naar mij luisteren! Morgenavond om zes uur kom ik thuis, en als die tent hier niet brand, maar dan ook brandschoon is, ga ik met de kinderen naar een hotel! Ik ben het zat met jou!

PETRA: Ma wat een ruig idee! 'n Hotel dat is keigaaf. Laten we dan naar het Holiday-Inn gaan, daar lopen me toch een paar spetters van kelners rond. Nemen we dan een kamer met zo'n bubbeltjesbad, en ontbijt op bed?

DIANE: Hou op! Paps en mams zitten in een crisis en jij denkt alleen maar aan jezelf!

MOEDER *(tot vader)*: Denk er goed aan Huub, ik meen het! Morgenavond is het hier brandschoon! Van de kelder tot de zolder! Zo niet, dan krijg je geen huishoudgeld meer en de hypotheek is voor jouw rekening, want het hotelleven is niet goedkoop.

DIANE: Mams, kunnen we dan niet beter naar een opvanghuis gaan, dat wordt toch veel te duur?

VADER *(terwijl hij een bord en wat bestek uit de kast haalt)*: Ja, als ik jou nou eens een lel geef, dan kan je naar het "Blijf van mijn lijf" huis, dat wordt door de gemeenschap betaald.

MOEDER: Dat zou jij wel willen hè? Als directie-assistente kan ik mij wel een goed hotel voor mijzelf en de kinderen veroorloven.

VADER: Poeh .... poeh

MOEDER: En ik zou je handjes maar thuishouden, als ik jou was! Gebruik die maar om te poetsen! *(tot Diane en Petra)* Kom op meiden, we moeten gaan! Moeder moet weer de kost gaan verdienen.....

VADER *(terwijl hij zit te eten)*: O ja, ga een beetje zielig zitten doen. Je doet het wel jezelf aan, voor mij had je niet hoeven gaan werken, maar jij moest zo nodig.

MOEDER: "Jij moest zo nodig!" En waar hadden we dan van moeten leven? Van jouw belachelijke W.W. uitkering soms? Daar kan je nog geen hond van onderhouden.

VADER: Mag ik je even eraan herinneren dat ik al drie banen had kunnen krijgen.

MOEDER: Dat klopt, alleen betaalt het niet! Wat ik verdien, kan jij nooit verdienen, dat is nou eenmaal zo. Hoe je het ook draait, we zijn nu eenmaal beter af als ik werk en jij het huishouden doet. *(nadenkend)*

En dan te bedenken dat ik een halfjaar geleden begonnen ben als poetsvrouw. Voorlopig zit nu in de directie, doe dat maar eens na!

VADER: Luister eens, omhoog gevallen poetsvrouw dat jij nu in de directie zit is pure mazzel.

MOEDER: Mazzel!

VADER: Ja mazzel! Ze konden op dat moment geen man voor die functie vinden. En toen namen ze uit pure wanhoop maar een vrouw. Zuiver een kwestie van positieve discriminatie. Vrouwen worden nu eenmaal voorgetrokken vandaag de dag, en daar heb jij mooi van kunnen profiteren.

MOEDER: Jij bent alleen maar jaloers! *(loopt met Diane en Petra naar de linkerdeur)*

PETRA: Pa tot straks en doe je best!

DIANE: Dag paps.

VADER: Smakelijk eten hè! Bestel maar iets duurs want je moeder heeft toch geld zat.

MOEDER *(tot Diane)*: Kan moeder in haar oude kleren naar een directievergadering omdat manlief haar nieuwe garderobe heeft verziekt. *(draait zich om)* Zaterdag ga ik naar de stad om kleren te kopen en het geld haal ik van jouw bankrekening! *(gaat als laatste door de deur, die ze met een klap dichtslaat)*

VADER *(eet rustig verder en imiteert moeders stem)*: "Zaterdag ga ik naar de stad om kleren te kopen en het geld haal ik van jouw bankrekening." Het is maar goed dat daar niks meer opstaat..... tuttebol.

MOEDER *(zwaait de deur open, vader schrikt van haar plotselinge terugkomst)*: Voordat ik het vergeet. Er komt zo een journaliste van Marbelle.

VADER: Een journaliste? Wat moet ik daar nou mee?

MOEDER: Ze komt jou interviewen.

VADER: Wat!? Ben je nou helemaal van de kar af gevallen! Ik geef geen interviews!

MOEDER: Natuurlijk doe je dat! Ze wil een diepgaande reportage maken over de huisman. Dat is helemaal iets voor jou. Kan je lekker wijs, gaan zitten praten. 'n Beetje interessant liggen doen. Ik zou als ik jou was, maar gauw die puinhoop opruimen want je gaat af als een gieter. Doeoeoeg!..... *(gaat af)*

VADER *(eet rustig verder)*: 'n Journaliste! Ik stuur haar gewoon weg.

DIANE *(stormt de kamer binnen)*: Mams is een grote enveloppe vergeten, die moet ze bij haar baas op het bureau leggen, weet jij waar die ligt?

VADER (*staat op*): Ik heb geen flauw idee, misschien in de la. Zo, ik ga een pilsje pakken. (*gaat door de rechterdeur*)

Diane rommelt in de la en vindt de enveloppe. Ineens valt haar oog op het rapport van vader. Blijft aarzelend staan en stopt het rapport in de grote envelop. Moeder toetert ongeduldig. Diane gaat haastig af.

VADER (*komt op met pilsje en gaat verder zitten eten. Kijkt om zich heen*): 'n Interview met een journaliste! Ze kan de boom in! (*kijkt op zijn horloge zucht eens diep en begint haastig de kamer op ruimen. De bel gaat, vader schrikt*) Nee hè!!... (*stopt haastig de bakken van de Chinees in de plastic zak en zet het achter de rechterdeur. De bel gaat voor de tweede keer. Vader schikt zijn kleding en gaat door de linkerdeur*)

OMA (*vanachter de coulissen*): Nou dat werd tijd zeg! Waar bleef je zolang?

VADER (*vermoeid*): Dag moeder....

OMA: Is ze eral?

VADER: Wie?

OMA (*terwijl ze als eerste opkomt*): Die journaliste natuurlijk! Ja, ze had er allang moeten zijn! (*kijkt om zich heen*) Wat is hier aan de hand? Wat 'n bende! Wat doen al die kleren hier! (*pakt kledingstuk*) Wat is hier mee gebeurd?

VADER (*grist het kledingstuk uit oma's handen*): Niet bijzonders moeder, en wilt u zich niet met mijn huishouden bemoeien? Ik dank u wel! (*verzamelt als een razende al het wasgoed in de wasmand, zet vervolgens de mand achter de rechterdeur, en ruimt verder op*)

OMA: Wat je een huishouden noemt! (*kijkt om zich heen*) Zo kunnen we haar echt niet ontvangen!

VADER: Zeg moeder? Als ik het goed begrijp komt dat mens mij interviewen, wat doet U dan hier! Ik kan het echt wel alleen af.

OMA: Dat kan je niet! Ik ben gekomen om jou een beetje ...hoe zal ik het zeggen.... te sturen.

VADER: Te sturen?

OMA: Ja, want je zult wel weer dingen zeggen ten nadele van mijn dochter, en die worden dan weer verkeerd uitgelegd, daarom ga ik jou een beetje begeleiden.

VADER: Flauwekul! U wilt alleen maar een beetje interessant doen tegen dat mens!

OMA: Hoe kom je daar nou bij? Nou ja, laten we liever opschieten. Als jij nou de kopjes klaarzet, en hier nog wat opruimt dan zet ik gauw

koffie. *(loopt naar de rechterdeur)* Heb je het toilet nog schoongemaakt? Dat is het visitekaartje van je huis.

VADER: Uh... nee... daar ben ik nog niet aan toe gekomen.

OMA *(zucht)*: Dan zal ik dat gauw gaan soppen. *(gaat door rechterdeur)*
En dat noemt zich huisman!

VADER *(haalt kopjes uit de kast, en zet ze op tafel kijkt om zich heen)*:
Waar is mijn boekhoudsysteem, dan zal ik dat mens eens laten zien, dat ik meer kan dan alleen soppen. *(zoekt overal. Oma is aan het poetsen, ze zingt een ouderwetse smartlap en rommelt wat met emmers zodat ze de bel niet kan horen. Vader is nog druk aan het zoeken)* Waar kan dat ding nou gebleven zijn? *(bel gaat)* Daar zal je haar hebben! *(roept)* Moeder! De Bel! Doet U even open? *(Oma hoort niets en zingt rustig verder. Vader zucht, schikt zijn kleren en gaat door de linkerdeur)*

JOURNALISTE *(vanachter de coulissen)*: Goedenavond, U bent natuurlijk Meneer Bale... Annemie Schippers- van de Berg is de naam.

VADER: Uh.... Bale.... goedenavond.

JOURNALISTE: Sorry, dat ik zo laat ben Meneer Bale, maar er is iets tussen gekomen, waar kan ik mijn jas laten?

VADER: Neemt U mij niet kwalijk.

JOURNALISTE: Nee hoor, er zijn nog maar weinig mannen die weten hoe het hoort, alstublieft, wilt U mijn sjaal wel in de mouw doen?

VADER: Maar natuurlijk... *(rommelt wat met jas)* Zal ik U even voorgaan?

JOURNALISTE: Heel graag.

VADER *(samen komen ze op)*: Gaat U zitten? *(Journaliste draagt een diplomatenkoffer of tas kijkt onderzoekend om haar heen, en gaat met haar rug in de richting van de rechterdeur zitten)* Ik zal de koffie even halen. *(gaat door rechterdeur)*

Oma heeft niets gehoord en zingt rustig verder. Journaliste staat op, loopt wat kritisch heen en weer, strijkt met haar vingers op een kast en wrijft afkeurend het stof weg, bekijkt de vloerbedekking en knikt afkeurend, ze hoort vader aankomen en gaat snel weer zitten.

VADER *(komt op)*: Zo, en dan is er koffie! *(zet blad op tafel en schenkt in)*

JOURNALISTE *(lacht wat melig)*: Wie is daar toch zo mooi aan het zingen?

VADER: Nou mooi! Dat is mijn schoonmoeder.

JOURNALISTE: O, juist ja....

VADER: Wilt U suiker in Uw koffie?

JOURNALISTE: Nee dank U, ik heb zoetjes bij me. (*haalt het uit haar tas*) Doet U maar een wolkje melk. Wat is uw schoonmoeder aan het doen? Ik hoor zulke ijverige geluiden?

VADER: Ze is even het.... toi.... Uhhh, ik bedoel ze is even.... hoe zal ik het zeggen.... ze is aan het handwerken.... en daar zingt ze graag bij

JOURNALISTE: En dat handwerken doet ze in de keuken?

VADER: Uh... ja... daar zit ze graag.... een huisvrouw van de oude stempel die haar plaats weet.... (*kijkt naar het strakke gezicht van de journaliste, lacht wat mislukt*)

JOURNALISTE: Juist ja. (*haalt een blocnote en pen uit haar tas*) Zullen we dan maar beginnen?

VADER: Ja, natuurlijk. (*gaat tegenover haar zitten*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto